

Biblická hodina – 02.07.2026

Suspírium: „Ale nech prúdi ako voda právo a spravodlivosť ako nevysychajúci potok! Či ste mi prinášali na púšti obety a dary po štyridsať rokov, dom Izraela?“ (Am 5,24-25) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 125: „Všetkých, čo Bohu zverili sa, ...“

Modlitba: Nebeský Otče náš, s vďačným srdcom prichádzame dnes pred Teba. Ďakujeme Ti, že nás opäť zhromažďuješ okolo svojho Slova. Ďakujeme Ti, že nechceme počúvať ľudské myšlienky, ale Tvoje živé a život premieňajúce Slovo. Ďakujeme Ti, že kedysi putovali pútnici do Jeruzalema, aby Ťa hľadali v chráme. Aj my sme pútnikmi na tejto zemi. Ďakujeme Ti, že skrze Ježiša Krista naša cesta nevedie iba do pozemského chrámu, ale máme slobodný prístup k Tebe. Ďakujeme Ti, že On je náš Prostredník, Ktorý sedí po Tvojej pravici a neprestajne sa za nás prihovára. Pane náš, vyznávame pred Tebou, že často dôverujeme viac sebe, svojim schopnostiam alebo ľudským riešeniam než Tebe. Odpusť nám to. Nauč nás takej dôvere, o akej hovorí žalmista: že tí, ktorí dôverujú Hospodinovi, sú ako vrch Sion – nepohnú sa a zostanú naveky. Prosíme Ťa, posilňuj svoju cirkev po celom svete. Posilni prenasledovaných, unavených a všetkých našich bratov a sestry, ktorí prechádzajú skúškami. Zachovaj naše cirkevné zbory v pravej viere, v láske a v jednote. Daj, aby Kristus zostal vždy naším stredobodom a aby sme nedôverovali múdrosti sveta, ale Tvojej zachraňujúcej milosti. Požehnaj aj toto spoločenstvo. Otvor naše mysle, aby sme rozumeli Tvojmu Slovu, a otvor naše srdcia, aby sme ho prijali s poslušnosťou. Skúmaj nás, ukáž nám, v čom sa potrebujeme zmeniť, a svojím Svätým Duchom nás pretváraj na obraz Ježiša Krista. Uč nás verne sa modliť, vytrvalo zotrvať vo viere a zachovávať jednotu v láske, ktorej prameňom si Ty sám. Pomôž nám, aby sme nekráčali cestou sveta, ale vo všetkom hľadali Tvoju vôľu. Ďakujeme Ti aj za živú nádej, že naše pozemské putovanie má svoj cieľ. Veď nás k nebeskému Sionu, kde Ťa raz budeme vidieť z tváre do tváre. Daj, aby sme zostali v Ježišovi Kristovi po celý svoj život a aby sme v deň posledného stretnutia mohli s radosťou predstúpiť pred Teba nie vo svojej vlastnej spravodlivosti, ale pre zásluhy nášho Pána Ježiša Krista. Prosíme Ťa, buď teraz medzi nami. Požehnaj túto biblickú hodinu, každú myšlienku, každý rozhovor i chvíle ticha, aby všetko slúžilo na Tvoju slávu. To všetko Ťa prosíme v mene nášho Pána Ježiša Krista. **Amen.**

Biblický text: Kniha Žalmov 125. kapitola: „*Tí, čo sa spoliehajú na Hospodina, sú ako vrch Sion: nepohne sa, trvá naveky. Ako sú vrchy vôkol Jeruzalema, tak je Hospodin vôkol svojho ľudu odteraz až naveky. Nespočinie teda žezlo bezbožnosti nad územím spravodlivých, aby spravodliví nesiahli po bezpráví. Hospodin, dobre rob dobrým, tým, čo majú úprimné srdce! Nech však tých, čo sa*

dávajú na krivolaké cesty, Hospodin zaženie aj s páchatelmi neprávosti! Pokoj nad Izraelom!”

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Žalm 125 patrí medzi **piesne pútnikov**. Tieto žalmy spievali Izraeliti, keď putovali do Jeruzalema na veľké sviatky. Pre pútnika bol jeruzalemský chrám viditeľným znamením Božej prítomnosti. Tam prinášali obete, počúvali Božie slovo a modlili sa. Je však pozoruhodné, že v čase vzniku tohto žalmu už bol chrám raz zničený. Neskôr, v roku 70 po Kristovi, bol zničený po druhý raz. Dodnes jeruzalemský chrám nestojí. Na čo nás to upozorňuje? Pán Ježiš povedal: „**Tu je niekto väčší ako chrám.**“ (Mt 12,6) Nádej veriaceho človeka nie je viazaná na budovu. Boží Duch nie je závislý od chrámu, ale od živého Boha. Cieľom pútnika nie je samotný chrám, ale predstúpiť pred živého Boha. Platí to aj dnes. Chrám je dôležitým miestom bohoslužieb, ale základom našej viery nie je budova, ale sám Pán Ježiš Kristus.

1. Silou Božieho ľudu je sám Hospodin. „**Tí, čo sa spoliehajú na Hospodina, sú ako vrch Sion: nepohne sa, trvá naveky.**“ (Ž 125,1) Prvým obrazom, ktorý žalmista používa, je vrch Sion. Hora pôsobí pevne a nepohnute. Je obrazom istoty a bezpečia Božieho ľudu. Táto istota však nie je sebavedomím. Cirkev neobstojí preto, že je silná, múdra alebo dobre organizovaná, ale preto, že ju nesie sám Hospodin. Dejiny kresťanskej cirkvi sú plné prenasledovania. Ríše zanikli, panovníci zomreli, ideológie sa rozpadli, no Kristova cirkev zostala. Aj dnes platí Ježišov sľub: „**Brány pekelné ju nepremôžu.**“ (Mt 16,18) Sila cirkvi neprichádza z Ríma, z Wittenbergu, zo Ženevy ani z Rimavskej Soboty, ale z neba. Krásne to vyjadril Imrich Varga: „**Od počiatku sveta až do jeho konca Boh svoju Cirkev chráni a zachováva.**“ Často sa nám zdá, že kresťanstvo slabne, že sa rozpadá alebo stráca svoj vplyv. Z ľudského pohľadu vidíme mnohé bolestné skutočnosti. Napriek tomu Boh vždy zachoval svoj ľud. Tento žalm nás preto neučí namyslenosti ani sebaistej istote, ale dôvere v Boha. Nie sebadôvera, ale dôvera v Hospodina je základom života Božieho ľudu.

2. Komu patrí toto zaslúbenie? Je dôležité pochopiť, že toto zaslúbenie sa nevzťahuje automaticky na každého, kto navonok patrí k Božiemu ľudu alebo je zapísaný ako člen cirkvi. Sväté písmo často rozlišuje medzi **viditeľnou** a **neviditeľnou Cirkvou**. V časoch proroka Eliáša povedal Boh: „**Ponechal som si sedemtisíc mužov, ktorí nesklonili kolena pred Bálom.**“ (IKr 19,18; R 11,4)

Prorok Ozeáš zasa vyslovil Boží súd nad neverným Izraelom: „**Nie ste môj ľud.**“ (Oz 1,9; porov. Oz 2,23; R 9,26) Byť Božím ľuďom teda nie je otázkou pôvodu ani vonkajšej príslušnosti, ale otázkou viery. Skutočne patria Hospodinovi tí, ktorí Mu dôverujú. Nová zmluva to vyjadruje ešte jasnejšie: „**Ak je niekto v Kristovi, je nové stvorenie.**“ (IIK 5,17) Spravodlivými sa nerobíme sami. Nezbožšťujeme sa vlastným úsilím. Boží Syn sa stal človekom, vzal na seba naše hriechy, zomrel za

nás a daroval nám svoju spravodlivosť. Spravodlivý človek teda nie je spravodlivý sám od seba, ale jedine skrze Ježiša Krista.

3. Dedičstvo spravodlivých. Žalm ďalej hovorí, že **žezlo bezbožnosti nebude navždy spočívať nad dedičstvom spravodlivých.** To je veľká útecha pre Boží ľud. Boh nie je ľahostajný. On vidí. On prehovorí. On koná. Možno sa na určitý čas zdá, že zlo víťazí a nespravodlivosť má navrch. Dejiny aj náš každodenný život prinášajú mnoho takýchto skúseností. Božie slovo nás však uisťuje, že posledné slovo nikdy nebude patriť hriechu ani zlu, ale Hospodinovi. Táto istota dáva veriacemu človeku nádej a silu vytrvať aj v časoch skúšok.

4. Čo môže robiť Boží ľud, kým žije na zemi?

a) Modliť sa. Pán Ježiš nám zanechal dokonalý príklad. Skoro ráno odchádzal na osamelé miesto, aby sa modlil. Aj neskoro večer vyhľadával ticho a spoločenstvo s Otcom. Neraz strávil na modlitbách celú noc. Využil každú príležitosť na rozhovor so svojim nebeským Otcom. Aj pre nás je to vážna otázka: Modlíme sa za Cirkev? Modlíme sa za našich duchovných, starších zboru, bratov a sestry? Modlíme sa za naše rodiny? Jednou z najväčších služieb Cirkvi zostáva aj dnes modlitba.

b) Vytrvať. Kresťanský život si vyžaduje vernosť a vytrvalosť. Nemôžeme sa bezmyšlienkovite nechať unášať prúdom sveta. Pán Ježiš povedal: **„Budte teda opatrní ako hady a prostí ako holubice.“** (Mt 10,16) Potrebujeme múdrosť i pokoru. Odvahu i miernosť. Vernosť pravde spojenú s láskou.

c) Zachovávať jednotu. Vo svojej veľkňazskej modlitbe prosil Ježiš Otca: **„Aby všetci boli jedno.“** (Jn 17,21) Jednota Otca a Syna je vzorom aj pre Cirkev. Jednota neznamena rovnakosť. Neznamena, že všetci budú myslieť vo všetkom rovnako. Pravá jednota vyrastá zo spoločnej viery v Krista, zo spoločnej poslušnosti Božiemu slovu a zo vzájomnej lásky. Takáto jednota je darom Božím, ktorý máme s vďačnosťou prijímať a verne chrániť.

5. Cirkev žije na zemi, ale hľadá k nebu. Cirkev žije vo svete. Má svoje chrámy, školy, materské školy, diakonické a charitatívne služby. Komunikuje so štátnymi orgánmi a je súčasťou spoločnosti. Nikdy však nesmie zabudnúť, že **nie je z tohto sveta.** Žije na zemi, ale jej pohľad smeruje k nebu. Jej poslaním nie je prispôbovať sa svetu za každú cenu, ale zostať verná Kristovi. Preto nemôže nekriticky preberať zmýšľanie, hodnoty ani metódy sveta. Je povolaná byť svetlom a soľou zeme, verná Božiemu slovu aj vtedy, keď je to náročné.

6. Dva významy vrchu Sion. Sion má v Písme dva významy. **Po prvé,** predstavuje Boží príbytok, miesto Božej prítomnosti – chrám. V Novej zmluve tento obraz smeruje ku Kristovi. On vstal z mŕtvych. Sedí po pravici Otca. Prihovára sa za nás ako náš večný Veľkňaz. **Po druhé,** Sion označuje spoločenstvo tých, ktorí sa zhromažďujú v mene Pána. Cirkev nie je iba ľudská organizácia alebo inštitúcia. Je Kristovým telom a spoločenstvom vykúpených. Proroci

zároveň oznamujú nádhernú nádej: raz budú všetky národy prichádzať na Sion. Prídu preto, že spoznajú, že jedine u Hospodina je život, spása a pokoj.

7. Skúška vernosti. Nie je jednoduché zostať verný Sionu. V každej dobe prichádza pokušenie prispôbiť sa svetu. Používať jeho metódy. hľadať úspech ľudskými prostriedkami. Zmierňovať alebo opúšťať čistotu evanjelia. Boží ľud je však povolaný ísť inou cestou. Aj dnes možno žiť inak. Možno nasledovať Krista uprostred sveta, ktorý Ho nepozná. Možno zostať verný aj vtedy, keď väčšina kráča opačným smerom. Práve v tom sa prejavuje sila viery – nie v prispôbení sa svetu, ale vo vernosti Pánovi.

8. Posledné stretnutie. Sväté písmo hovorí aj o poslednom veľkom stretnutí. Príde deň, keď sa Ježiš Kristus vráti v sláve a bude súdiť živých i mŕtvych. Sám hovoril o tom, že oddelí ovce od capov (Mt 25). Rozhodujúcou otázkou nebude, čo sme o sebe tvrdili, ale komu sme patrili. Patrili sme Kristovi? Lebo jedine skrze Neho prichádzame k Otcovi. Keď sa prví učeníci spýtali Ježiša: „**Rabbi, kde bývaš?**“ odpovedal im: „**Podďte a uvidíte.**“ (Jn 1,38–39) Odišli teda s Ním a zostali u Neho. Aj dnes je podstatou kresťanského života zostať pri Kristovi. Byť s Ním v modlitbe. Počúvať Jeho slovo. Nasledovať Ho vo viere. A raz zostať s Ním naveky v Jeho nebeskom kráľovstve.

Biblický text: Prvý list apoštola Pavla Timotejovi 2. kapitola 8-15. veršov: „*Chcem teda, aby sa muži modlili na každom mieste a dvíhali sväté ruky bez hnevu a hádok. Podobne aj ženy nech sa ozdobujú slušným odevom s cudnosťou a zdržanlivosťou, bez výstredných účesov, bez zlata a perál, bez drahocenných šiat; ale nech sa ozdobujú dobrými skutkami, ako sa sluší ženám, ktoré sa rozhodli pre zbožný život. Žena nech prijíma poučenie v tichosti so všetkou podriadenosťou. Žene však nedovoľujem učiť, ani vládnuť nad mužom, ale nech si počína v tichosti. Adam bol totiž stvorený ako prvý, potom Eva. A nie Adam bol zvedený, ale žena sa dala zviešťa a dopustila sa hriechu. Bude však spasená tým, že rodí deti, ak zotrvajú vo viere, láske, svätosti a zdržanlivosti.*“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Služba mužov – biblický základ

1. Základný biblický text

„Chcem teda, aby sa muži na každom mieste modlili a dvíhali čisté ruky bez hnevu a pochybností.“ (1Tim 2,8)

Zdôrazňujú sa tri veci: **čistý život (ruky); pokoj (bez hnevu); viera (bez pochybností).** Východiskom mužskej služby nie je postavenie, ale **duchovný stav.**

2. Biblické príklady mužskej služby. V Biblii sa služba mužov prejavuje viacerými spôsobmi: Pavol apoštol – misia, vyučovanie, budovanie cirkví; Peter apoštol – vedenie a kázanie v rannej cirkvi; Timotej – pastierska služba a vedenie

zboru; Barnabáš – povzbudenie a misijná podpora; Ježiš z Nazareta – vzor služobného vedenia. Spoločný znak: služba je vždy zodpovednosť, nie panovanie.

3. Hlavné oblasti mužskej služby. Z biblického a cirkevného pohľadu: modlitba a duchovné vedenie; vyučovanie a kázanie (podľa povolania); zodpovednosť v rodine; budovanie pokoja v spoločenstve; služobné vedenie (nie ovládanie).

4. Dôležitá rovnováha. Podľa prvého listu apoštola Pavla Timotejovi: služba mužov nie je „nadvláda“, ale **zodpovednosť v poriadku cirkvi a príklad viery**

5. Zhrnutie: Služba mužov v biblickom zmysle nie je panovanie, ale zodpovedná služba vychádzajúca z čistého života: modlitba, vedenie, príklad a budovanie cirkvi podľa Kristovho poriadku.

6. Biblické príklady ženskej služby. Biblia uvádza viacero žien, ktoré aktívne slúžili: Mária (Ježišova matka) – viera a poslušnosť Bohu; Mária Magdaléna – prvá svedkyňa vzkriesenia; Lýdia – jej dom sa stal miestom cirkvi; Priscilla (biblická postava) – spoluúčastná na vyučovaní a Fébe – diakonská služba. Ženy boli aktívnou súčasťou rannej cirkvi.

7. Oblasti služby žien dnes: vyučovanie (deti, ženy, biblické skupiny); modlitba a príhovorná služba; diakonia a pomoc potrebným; misia a evanjelizácia a budovanie cirkevného spoločenstva.

Dôležitý princíp: Biblická služba nie je otázkou pohlavia, ale: povolania, viery, lásky a vernosti Bohu

Zhrnutie

Biblia jasne ukazuje, že ženy aktívne slúžili v cirkvi a ich služba bola dôležitou súčasťou budovania Kristovho tela. Druhá kapitola prvého listu apoštola Pavla Timotejovi upravuje poriadok služby, nie jej existenciu.

Otázky na diskusiu

1. Čo dnes znamená „služba“ v cirkvi?
2. Aký je rozdiel medzi povolaním a očakávanou rolou?
3. Ako ovplyvňuje kultúra úlohy v cirkevnom spoločenstve?
4. Aká je úloha (manželky duchovného, presbytera, kurátora alebo manžela duchovnej, presbyterky, kurátorky) pomocou pre službu a kde ju môže komplikovať?
5. Čo nás tento text učí o poriadku v dnešnej cirkvi?

Záverečná modlitba: Pane Ježišu Kriste, ďakujeme Ti za Tvoje slovo, ktoré nás učí, že pravá služba nevychádza z moci, ale z pokory, lásky a vernosti. Ďakujeme Ti za mužov a ženy, ktorých si povolal do služby v Tvojej cirkvi. Prosíme, očisti naše srdcia, aby sme Ti mohli slúžiť s čistými rukami, bez hnevu a pochybností, ako nás učí Tvoje slovo. Daj nám múdrosť rozlišovať medzi povolaním a rolou, medzi tradíciou a Tvojou vôľou. Nauč nás vidieť v druhých nie konkurenciu, ale dar a spolupracovníkov v Tvojom diele. Daruj nám jednotu v Tvojom tele, aby sa cirkev budovala v pokoji, pravde a láske. Ochraňuj nás pred pýchou, neporozumením a rozdelením, a veď nás k službe, ktorá odráža Tvoj príklad – službu, ktorá neprišla panovať, ale slúžiť. Požehnaj všetkých, ktorí vedú, vyučujú, modlia sa, povzbudzujú a pomáhajú. Posilňuj rodiny, aby boli miestom viery, pokoja a duchovného rastu. A nech všetko, čo robíme, vedie k oslave Tvojho mena a k budovaniu Tvojho kráľovstva. Amen.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Porodí syna a dáš mu meno Ježiš, lebo on zachráni svoj ľud z jeho hriechov.“ (Mt 1,21) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 456: „Stádočko malé, nezúfaj,..."